

ik ben in mijn leven één keer in het louvre geweest
met mijn zus
mijn zus was toen net gescheiden
en we wilden haar opvrolijken
niet dat we dachten
dat we haar konden afleiden ofzoiets
daar geloof ik niet in
dat is zo tijdelijk
verdriet is een gevoel
en je gevoel
dat is er
dat laat zich niet verjagen
dus ik vind het altijd zo'n naïef idee dat je verdriet of angst of woede kan laten verdwijnen met
afleiding of iets
iets tegengestelds
want dat tegengestelde dient zich alleen tijdelijk aan
zodra dat weer verdwijnt
is dat verdriet
of die angst
of die woede er nog steeds

nee

wat wél kan
wat wij toen ook probeerden
is om mensen die verdrietig zijn er aan te herinneren
dat er ook nog heel erg mooie dingen bestaan
zoals kunstwerken
en het liefst
want zo werkt het bij mij
kunstwerken waar je een klein beetje verdrietig van wordt
want dan weet je weer eventjes
dat dat gevoel
dat verdriet
niet alleen door ellende komt
maar soms ook door dingen van een onverklaarbare schoonheid
dan ontnem je een beetje van de vernietigende kracht van dat gevoel
het is als een kind dat bang is voor een monster onder zijn bed
dat is een hele gegronde angst!
angst voor het onbekende
en monsters bestaan wel degelijk
dat weet ieder mens
ze lopen gewoon tussen ons op straat
of zitten achter ons in de bioscoop
of je trouwt ermee
onder je bed kan je niet kijken terwijl je er in ligt
ik vind de angst voor een monster onder je bed eigenlijk een compleet rationeel en verklaarbare
reele angst
als kind vrees je het monster onder je bed

als je ouder wordt
vrees je het monster in je bed

zeggen dat er geen monsters bestaan
of samen onder het bed kijken
dat neemt die angst niet weg
misschien heel even
maar de volgende nacht is het kind nog steeds bang

een mooi sprookje voorlezen s avonds
of samen in de tuin naar de sterren kijken
knuffelen en gewoon zeggen dat papa of mama van je houdt
en een liedje zingen
dat helpt wel
je hoeft de angst niet weg te nemen
maar het kind moet er aan herinnert worden dat de angst niet het enige is wat er op dat moment
bestaat
mijn vader heeft me ooit een gedicht voorgelezen toen ik bang was voor brand
ik was zo bang voor brand
dat het huis af zou branden
of
dat er een gifwolk zou komen
uit een fabriek
en mijn vader heeft me niet uitgelegd dat er brandmelders hingen
of dat er allerlei veiligheidsmaatregelen waren in fabrieken
of dat er dan een luchtalarm zou gaan en we alle ramen en deuren zouden sluiten
nee
hij heeft mij gewoon een gedicht voorgedragen
en sindsdien denk ik aan dat gedicht als ik niet slapen kan
en val ik met een glimlach in slaap

en nu
later
denk ik dat dat komt
omdat ik besef
dat als er iets met mij gebeurt
dat ik dan ooit dat gedicht heb gehoord
dat mijn vader mij dat heeft verteld
dat hij van me heeft gehouden
zoveel dat hij een gedicht aan me heeft voorgedragen zodat ik goed zou kunnen slapen